

Núm. de Protocol: SS-003-3/05
TSA: 27/06

S E N T È N C I A NÚM. 13-2007

PARTS:

Apel·lant: C.N.G.L.
Representant: en nom propi
Advocat: M.C.

Apel·lada: CASS
Representant: D.A. (C.M.)
Advocat : C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer de 2007

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número SS-003-3/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert Andrés Pereira** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 23 de març de 2006 va desestimar la demanda formulada per la Sra. C.N.G.L. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que es declarés que la interessada acreditava un període de cotització superior als 36 mesos, en la data en què es va constatar mèdicament la seva malaltia invalidant, per la qual cosa té dret a les prestacions de l'assegurança d'invalidesa per malaltia, d'acord amb l'article 29 del Reglament tècnic de la C.A.S.S.

2n.- La representació de la Sra. G.L. va interposar recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual defensa que no es va constatar mèdicament el caràcter invalidant de la seva malaltia fins a la data en què la C.A.S.S. va reconèixer que presentava un grau d'invalidesa superior al 66 per cent, és a dir l'11 de novembre de 2005, o en el pitjor dels casos quan el seu metge va redactar l'informe mèdic confidencial –el 4 d'octubre de 2005-. En conseqüència, considera que en qualsevol d'aquestes dates ja havia complert el període de carència que, en funció de l'edat, estableix l'article 29 del Reglament tècnic.

3r.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social es va oposar al recurs, adduint que, en realitat, la malaltia invalidant ja va quedar constatada mèdicament el 18 de maig de 2000, quan la interessada va patir una primera baixa laboral per aquest motiu. En altre cas, la data de referència no es pot situar en un moment posterior al 16 de març de 2004, ja que a partir d'aquest moment la interessada no va tornar a treballar ni cotitzar, cosa que demostra, en la seva opinió, que en aquella data es va constatar, en tot cas, el caràcter invalidant de la malaltia.

4t.- En l'acte de la vista oral, les parts van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió litigiosa que es planteja en aquest procés versa sobre la interpretació i aplicació de l'article 29.1 del Reglament tècnic de la C.A.S.S., segons el qual "per a tenir dret o donar dret a les prestacions de l'assegurança invalidesa malaltia, l'assegurat ha de justificar, a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant, el següent: ... si té entre 21 i 40 anys, 36 mesos de cotitzacions".

Aquesta Sala s'ha pronunciat de manera reiterada sobre el contingut d'aquest precepte, en el supòsit de malalties evolutives o degeneratives, en el qual presenta lògicament dificultats la determinació del moment en què es constata mèdicament per primer cop l'existència de la malaltia invalidant.

Com va dir ja la sentència núm. 97-26, de 20 de juny de 1997, que encertadament invoca l'apel·lada, "la doctrina jurisprudencial que abans s'ha esmentat és reiterada en el sentit de què cal atendre al moment en què es determina mèdicament que l'interessat pateix una disminució de la capacitat de guany d'almenys dos terços. Aquest pronunciament no suposa, tanmateix, que en tot cas s'hagi d'atendre a la data en què formalment es declara l'existència d'una incapacitat, sinó que cal valorar el conjunt dels informes mèdics continguts a l'expedient, a fi d'establir en quin moment l'interessat reunia les condicions necessàries per a tal declaració".

En termes generals, i llevat de casos singulars, pel que fa a la determinació de la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant (article 29 del Reglament tècnic i article 11 del Reglament d'aplicació núm. 18) s'ha considerat idoni atendre al moment en què l'interessat va interrompre de manera definitiva la seva activitat laboral, tal i com es desprèn de la sentència núm. 97-26, ja esmentada, i de les sentències núm. 99-06, de 19 de febrer de 1999, 2001-06, de 9 de febrer de 2001, i 38-2005, de 25 de juliol de 2005.

Tercer.- En el supòsit que ara s'examina, la recurrent va presentar una primera baixa laboral, ja com a conseqüència de l'esclerosi múltiple que pateix, el 18 de maig de 2000. Tanmateix, va poder reprendre el seu treball habitual, fins al 16 de març de 2004, data en que va suspendre definitivament la prestació laboral. Després d'un període de tractament, la C.A.S.S. va declarar l'existència de la invalidesa l'11 de novembre de 2005.

En primer lloc, cal desestimar les argumentacions que la C.A.S.S. formula en aquesta instància, relatives a que la data de la primera

constatació mèdica de la malaltia invalidant s'ha de situar el 18 de maig de 2000, moment de la primera baixa laboral. Aquesta posició és contradictòria amb la que va mantenir la parapública en la primera instància, en què defensava que la data a considerar era la del 16 de març de 2004, quan es va produir la darrera i definitiva baixa laboral. D'una part, no resulta admissible alterar els termes del litigi en grau d'apel·lació i, d'altra banda, no es pot considerar invalidant la malaltia en aquell primer moment, ja que la interessada va reprendre l'activitat laboral durant quasi quatre anys.

Ara bé, tampoc es poden compartir els arguments de l'assegurada, atès que la malaltia va manifestar la seva naturalesa invalidant a partir del 16 de març de 2004, quan aquella va haver de suspendre definitivament la seva activitat laboral, per la qual cosa és en aquest moment que s'ha de computar el període de carència que recull l'article 29 del Reglament tècnic de la C.A.S.S. La posterior declaració formal de la invalidesa no altera aquesta conclusió, de manera que s'ha de desestimar el present recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència apel·lada.

Les anteriors conclusions fan innecessari examinar la segona de les qüestions plantejades en el recurs, ja que els períodes de baixa laboral anteriors al 16 de març de 2004, data de referència, no poden en cap cas completar el període de cotització de 36 mesos que exigeix el mencionat precepte del Reglament tècnic.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. C.N.G.L. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 23 de març de 2006, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.